

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΤΗ Γ.Σ. ΤΗΣ 14ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2024

Χριστόφορου Σεβαστίδη,

ΔΝ Εφέτη, Προέδρου της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων

Κυρίες και κύριοι (ακολουθούν προσφωνήσεις),

Σας καλωσορίζουμε στην ετήσια τακτική ΓΣ της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων. Ευχαριστούμε όλους τους φορείς της Δικαιοσύνης που με την παρουσία τους εδώ τιμούν την Ένωσή μας και κατ'επέκταση δηλώνουν τον σεβασμό τους στους δικαστικούς λειτουργούς. Τα θέματα που αποφάσισε το ΔΣ να θέσει φέτος στην ημερήσια διάταξη έχουν τόση έκταση και βάθος που θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο διεπιστημονικού συνεδρίου. Επιλέξαμε ενότητες που αγγίζουν και αφορούν όχι μόνο τους δικαστικούς λειτουργούς αλλά όλους τους πολίτες, έχοντας την εμπειρογμένη πεποίθηση, πως οι κάθε είδους παρεμβάσεις (συνταγματικές, οικονομικές, τεχνολογικές) σε τμήματα του κρατικού μηχανισμού, μπορούν να έχουν αλυσιδωτές επιπτώσεις από την κορυφή μέχρι τη βάση της κοινωνίας και πως δεν χωρούν εφησυχασμοί για κανέναν όποια θέση κι αν κατέχει στην πυραμίδα.

Ενόψει της διαδικασίας συνταγματικής αναθεώρησης

Στο πλαίσιο της φετινής ΔΕΘ ο πρωθυπουργός εξήγγειλε την έναρξη της διαδικασίας συνταγματικής αναθεώρησης εντός του 2025. Μάλιστα διευκρίνισε ότι επιθυμεί ο ίδιος μια γενναία αναθεώρηση με ορίζοντα το 2028. Εμείς ως Δικαστικό Σώμα πρέπει να είμαστε έτοιμοι να συμβάλουμε αποτελεσματικά και έγκαιρα στην τροποποίηση διατάξεων που αφορούν τη λειτουργία της Δικαιοσύνης, ακόμα κι αν οι διατάξεις αυτές δεν είναι η πρώτη προτεραιότητα της κυβέρνησης.

Στη ΓΣ του 2018 η Ένωσή μας τοποθετήθηκε επί των αλλαγών που σχεδιάζονταν τότε για το Σύνταγμα. Κάνοντας μια σύντομη αναδρομή, θυμίζω ότι για τον τρόπο επιλογής της ηγεσίας της Δικαιοσύνης επικράτησε η άποψη μιας προεπιλογής από το ίδιο το Δικαστικό Σώμα και τελικής απόφασης από την Βουλή ή τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ενώ ως προς την ηλικία αποχώρησης από την υπηρεσία η συντριπτική πλειοψηφία τάχθηκε υπέρ της διατήρησης των υφιστάμενων ορίων. Ψηφίσαμε υπέρ μιας συνταγματικής διάταξης που θα απαγορεύει στους δικαστικούς λειτουργούς την κατάληψη οποιασδήποτε δημόσιας θέσης μετά την αφυπηρέτησή τους και υπέρ της διατήρησης του διάχυτου ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων. Κρίναμε αναγκαία την διατήρηση της ειδικής και εμπειροστατωμένης αιτιολογίας των αποφάσεων, την κατάργηση του Μισθοδικείου και την ανάθεση της σχετικής αρμοδιότητας στο ΑΕΔ, την κατάργηση της παρέμβασης του Υπουργού Δικαιοσύνης στις προαγωγές και στα πειθαρχικά των δικαστικών λειτουργών. Τα δύο μεγαλύτερα τότε πολιτικά κόμματα της χώρας έδειξαν στην πράξη ότι δεν επιθυμούσαν καμία αλλαγή στο κεφάλαιο της Δικαιοσύνης και τα πράγματα έμειναν στάσιμα.

Βέβαια στην παρούσα ιστορική συγκυρία με έναν αρνητικό συσχετισμό για τις κοινωνικές δυνάμεις που θα απαιτούσαν ένα πραγματικά προοδευτικό Σύνταγμα, ως θετικότερη προσδοκία προβάλλει σε αρκετές περιπτώσεις η διατήρηση των ιστορικών

κατακτήσεων προηγούμενων δεκαετιών. Παρά τις συνθήκες στις οποίες είμαστε υποχρεωμένοι να δρούμε, ορισμένα αιτήματα έχουν ωριμάσει αρκετά και έχουν λάβει μορφή κοινωνικής διεκδίκησης με την συναίνεση όλο και περισσότερων πολιτικών κομμάτων. Σήμερα ανοίγουμε ορισμένα από τα θέματα αυτά ώστε να ακολουθήσει διεκδικημένος διάλογος με την συμμετοχή όλων των φορέων και τους επόμενους μήνες ηλεκτρονική ψηφοφορία των μελών μας.

Ξεκινώντας από το διαχρονικό αίτημα αλλαγής του τρόπου επιλογής της ηγεσίας της Δικαιοσύνης αποκλειστικά από την Κυβέρνηση δεν θεωρώ ότι είναι σκόπιμο να επαναλάβω τα επιχειρήματα που έχουμε διατυπώσει πολλές φορές στο παρελθόν ως προς την δικαιολογητική βάση του αιτήματος. Θα σταθώ στην πρόσφατη νομοθετική ρύθμιση του άρθρου 27 του ν. 5123/2024 που προβλέπει πλέον για την επιλογή του Προέδρου των Ανωτάτων Δικαστηρίων και της Εισαγγελίας του ΑΠ πριν την γνώμη της διάσκεψης των προέδρων της Βουλής και την έκφραση γνώμης της Ολομέλειας του Δικαστηρίου με μυστική ψηφοφορία μεταξύ των μελών του. Με υπόμνημα που καταθέσαμε στη Βουλή κατά την ακρόαση των φορέων, αναγνωρίσαμε ότι πρόκειται για ένα μικρό θετικό βήμα που κατακτήθηκε μετά από δεκαετίες επίμονης στάσης των δικαστικών ενώσεων. Ακόμα όμως και αυτή η νομοθετική μεταβολή είναι διστακτική να εκχωρήσει τμήμα εξουσίας που οικειοποιείται η Κυβέρνηση. Η γνώμη της Ολομέλειας αρχικά δεν είναι δεσμευτική για κανένα όργανο από αυτά που εμπλέκονται στη διαδικασία επιλογής. Η συμμετοχή του Δικαστικού Σώματος δεν μπορεί να είναι νομιμοποιητική της διαδικασίας αλλά να επιδρά ουσιαστικά σε αυτήν. Κατά δεύτερον η γνωμοδότηση της Ολομέλειας ακυρώνεται από την θέσπιση γνωμοδότησης της διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής. Τέλος η γνωμοδότηση δίνεται μόνο με μυστική ψηφοφορία των μελών του Ανωτάτου Δικαστηρίου και όχι του συνόλου του Δικαστικού Σώματος, δημιουργώντας στρεβλώσεις σε μια διαδικασία που θα όφειλε να είναι ανοιχτή - δημοκρατική στους δικαστικούς λειτουργούς. Και αν υπάρχουν τόσες δυσκολίες να προχωρήσει μία μεταρρύθμιση σε νομοθετικό επίπεδο, διαβλέπουμε ακόμα μεγαλύτερα εμπόδια σε επίπεδο Συντάγματος.

Άμεσα συνδέεται και το αίτημα για συνταγματική απαγόρευση ανάληψης δημόσιας θέσης από αφυπηρευτούς δικαστικούς λειτουργούς τουλάχιστον για διάστημα δύο ή τριών ετών μετά την αφυπηρέτηση. Ένα αίτημα του Δικαστικού Σώματος αρκετά προωθημένο και πρωτόγνωρο για την ελληνική κοινωνία, που ζητάει αυτοπεριορισμό για χάρη της ορθής λειτουργίας του πολιτεύματος. Μία δεκαετία πέρασε από τότε που για πρώτη φορά το υποβάλλαμε ως Ένωση με πολλές εναλλαγές υπουργών και κυβερνήσεων. Οι κυβερνήσεις εξακολουθούν να διορίζουν συνταξιούχους συναδέλφους σε διάφορες Αρχές και Επιτροπές. Εμείς λέμε να πάψει επιτέλους αυτή η πρακτική που εκθέτει την χώρα διεθνώς όπως προκύπτει από τις εκθέσεις της Greco. Ψηφίσατε κ Υπουργέ το ν. 5049/2023 για την σύσταση της Δικαστικής Αστυνομίας, ο οποίος στο άρθρο 3 προβλέπει μεταξύ των προσόντων διορισμού του Προϊσταμένου, να είναι δικαστικός λειτουργός που έχει αφυπηρέτησει τουλάχιστον 2 έτη πριν την έκδοση της δημόσιας πρόσκλησης. Αναμφίβολα θετική διάταξη που δικαιώνει τις θέσεις μας και τον αγώνα που κάναμε! Γιατί όμως έρχεται αποσπασματικά μόνο για την Δικαστική Αστυνομία; Εφόσον η Κυβέρνηση αναγνωρίζει έμμεσα πως ο διορισμός δικαστικών λειτουργών σε θέσεις διοικητικές αμέσως μετά την συνταξιοδότησή τους θέτει σε αμφισβήτηση μία δικαστική σταδιοδρομία δεκαετιών και δημιουργεί υποψίες στην κοινωνία για το κατά πόσο η θεωρία των περιστρεφόμενων θυρών αγγίζει και τον τρίτο πυλώνα εξουσίας, είναι

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 1

χρέος της Πολιτείας να προστατέψει τη Δικαιοσύνη στο ανώτατο επίπεδο θεσμικής κατοχύρωσης.

Φτάνουν στ αυτιά μας όλο και συχνότερα μηνύματα πως τα όρια συνταξιοδότησης θα τεθούν σε νέα βάση σε σχέση με τα 67 έτη που ορίζει σήμερα το Σύνταγμα. Με επιχειρήματα υπέρ της ενεργούς γήρασης του πληθυσμού, της αδυναμίας των ασφαλιστικών συστημάτων να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους, της αλληλεγγύης μεταξύ των γενεών, καλλιεργείται εδώ και καιρό στην Ευρώπη ο σχεδιασμός για παράταση του εργασιμου βίου. Παρουσιάζεται μάλιστα ως οικειοθελής επιλογή των εργαζομένων η δουλειά μέχρι τα 70 ή και 72 έτη, τη στιγμή που είναι σε όλους γνωστό πως οι συντάξεις δεν επαρκούν πλέον να καλύψουν τις στοιχειώδεις ανάγκες. Η άρνηση της κυβέρνησης να εκτελέσει την αμετάκλητη απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου που έκρινε αντισυνταγματικό το ποσοστό αναπλήρωσης των συντάξεων μας κάτω από το 60% αναγκάζει όλο και περισσότερους να συνεχίσουν να εργάζονται ενώ οι φυσικές και πνευματικές τους αντοχές τους εγκαταλείπουν. Γνωρίζουμε καλά και κατανοούμε πως η αύξηση του ηλικιακού ορίου αποχώρησης από την υπηρεσία για τους δικαστικούς λειτουργούς δεν είναι ο αυτοσκοπός αλλά το όχημα για να οδηγηθεί ολόκληρος ο δημόσιος και ιδιωτικός τομέας σε μια ανάλογη αύξηση. Οι διαδηλώσεις στην Γαλλία όταν επιχειρήθηκε η αύξηση του εργασιακού βίου από τα 62 στα 64 έτη είναι ακόμα νωπές στη μνήμη μας. Όμοιες αντιδράσεις εκδηλώνονται παντού στον κόσμο. Τα ηλικιακά όρια αποχώρησης των δικαστών από την υπηρεσία τους δεν είναι ζήτημα στενά συντεχνιακό αλλά βαθύτερα κοινωνικό και απαιτεί σύμπλευση και ενιαία στάση όλων των εργαζομένων.

Επιστροφή 13ου και 14ου μισθού στον δημόσιο τομέα

Στις 27 Σεπτεμβρίου θέσαμε επίσημα στο Υπουργείο Οικονομικών το ζήτημα της επιστροφής του 13ου και 14ου μισθού στον δημόσιο τομέα θεωρώντας ότι ο δικαιολογητικός λόγος της κατάργησης των επιδομάτων εορτών και αδειας έχει εκλείψει μετά την είσοδο της χώρας στη λεγόμενη «μεταμνημονιακή εποχή».

Το 2025 συμπληρώνονται 100 χρόνια από τότε που για πρώτη φορά διεκδικήθηκαν από τους δημοσίους υπαλλήλους. «Τα οικονομικά της χώρας δεν το επιτρέπουν» ήταν και τότε η απάντηση του Υπουργείου Οικονομικών (σχετ. δημοσίευμα στην εφημερίδα «Αθήνα» της 8.12.1925). Πέρασε η Ευρώπη μέσα από πολέμους, από οικονομική κρίση και μετά από πολύμορφες πέσεις, τα επιδόματα που δίνονταν τμηματικά, έλαβαν νομοθετική κατοχύρωση στον α.ν. 1777/1951, που κυρώθηκε με το ν. 1901/1951.

Η οικονομική κρίση της δεκαετίας του 2010 αξιοποιήθηκε για μείωση και στη συνέχεια πλήρη κατάργηση των δώρων στον δημόσιο τομέα και δικαιολογήθηκε από την ανάγκη περιορισμού των ελλειμμάτων της Χώρας. Μετά την έξοδο της Ελλάδας από τα μνημόνια, το Κράτος εντελώς αυθαίρετα και αδικαιολόγητα αρνείται να τα επιστρέψει στους εργαζόμενους. Ελπίζει ίσως ότι μια ιστορική κατάκτηση ενός αιώνα θα ξεθωριάσει εύκολα στις μνήμες των ανθρώπων.

Το επιχείρημα της έλλειψης δημοσιονομικού χώρου εύκολα αποδομείται από τα επίσημα στοιχεία της Eurostat που παρουσιάζουν αύξηση του πραγματικού κατά κεφαλήν ΑΕΠ στην Ελλάδα κατά 7,7% την τετραετία που μας πέρασε, ποσοστό υπερδιπλάσιο του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ήταν 3,3% και τριπλάσιο της Ευρωζώνης (2,3%). Η ελληνική οικονομία αναπτύσσεται με ρυθμούς 2,5% δηλαδή τριπλάσιους σε σχέση με την υπόλοιπη ευρωζώνη. Αυτή τη στιγμή έπειτα από την εξομοίωση των μισθών σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, τα ετήσια εισοδήματα των εργαζομένων στο δημόσιο υπολείπονται κατά 14% λόγω των 2 επιπλέον μισθών που λαμβάνουν οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα, μια μεταχείριση κατάφωρα άδικη και ανισότιμη.

Μετά την πρωτοβουλία που ανέλαβε η Ένωσή μας, πραγματοποιήσαμε συναντήσεις με την ΑΔΕΔΥ και τους ένστολους ενώ λάβαμε επιστολές από διάφορους φορείς. Σχεδιάζεται ήδη από την ΑΔΕΔΥ ειδική εκδήλωση στην παλαιά Βουλή στις 16 Ιανουαρίου στην οποία θα παρευρεθούμε κι εμείς. Τα περισσότερα κοινοβουλευτικά κόμματα της αντιπολίτευσης γνωρίζω ότι στηρίξαν το αίτημά μας και στη Βουλή. Θα περιμένουμε και στους σημερινούς χαιρετισμούς των εκπροσώπων των κομμάτων να ακούγαμε συνοπτικά την τοποθέτησή τους στο ζήτημα αυτό το οποίο απασχολεί εκατομμύρια Έλληνες. Ο αγώνας για μας τώρα ξεκίνησε. Αναμένουμε ακόμα τη συνάντηση με τον Υπουργό Οικονομικών που εκκρεμεί εδώ και δύο μήνες. Διαθέτουμε και υπομονή και αντοχές μέχρι να δούμε ένα δίκαιο αίτημα να ικανοποιείται και μια κοινωνική αδικία να αποκαθίσταται.

Τεχνητή νοημοσύνη στη δικαιοσύνη

Ο πρωθυπουργός στην ομιλία του στις 20 Νοεμβρίου σε εκδήλωση του Υπουργείου Δικαιοσύνης προανήγγειλε την είσοδο της τεχνητής νοημοσύνης στη δικαιοσύνη. Πρόκειται αναμφίβολα για ζήτημα αιχμής. Στη φετινή Γενική Συνέλευση της Διεθνούς Δικαστών αποτέλεσε το κυρίαρχο θέμα συζήτησης. Κατατέθηκαν αναφορές από 39 κράτη. Στις περισσότερες από αυτές οι δικαστές τοποθετούνται αρνητικά στην εισαγωγή τεχνητής νοημοσύνης ακόμα και σε κράτη με υψηλή τεχνολογική ανάπτυξη όπως η Ιαπωνία και στην Ευρώπη η Φινλανδία, η Ολλανδία και η Δανία εκφράζοντας με τον τρόπο αυτό τον σκεπτικισμό τους στη χρήση των νέων αυτών μέσων τεχνολογίας.

Ένας σκεπτικισμός που δεν έχει καμία σχέση με την παραληρηματική

τεχνοφοβία, τη δαιμονοποίηση της τεχνολογίας, τους νεολουδίτες, αλλά συνδέεται με την ουσιαστική απάντηση στο ερώτημα ποιος και για ποια συμφέροντα καθορίζει τον τεχνολογικό προσανατολισμό. Λίγοι μονοπωλιακοί όμιλοι αποφασίζουν σήμερα ποια δεδομένα συλλέγονται στα ψηφιακά κέντρα, με ποια κριτήρια και ποιες διαδικασίες, ποιες πληροφορίες εξάγονται και πως αξιοποιούνται.

Στον τομέα της δικαιοσύνης αντιλαμβανόμαστε πως η νομολογία των δικαστηρίων όπως και η νομική θεωρία δεν είναι στατικές αλλά εμπλουτίζονται με τον διάλογο, μεταβάλλονται ανάλογα με τις κοινωνικές εξελίξεις. Η Τεχνητή Νοημοσύνη δεν έχει αυτό το πλεονέκτημα της μεταβλητότητας και προσαρμοστικότητας της ανθρώπινης σκέψης στις νέες συνθήκες. Θα αναπαράγει θέσεις και αντιλήψεις παρωχημένες σε πλήρη αναντιστοιχία με την εξέλιξη και την πρόοδο ή και υπάρχουσες ανισότητες και στερεότυπα σε ένα συγκεκριμένο σύστημα ποινικής δικαιοσύνης. Αμφισβητούμενη είναι και η αξιοπιστία των αλγορίθμων ιδιαίτερα αν συνδυαστεί με την αδιαφάνεια στη μεθοδολογία που χρησιμοποιούν οι ιδιωτικές εταιρίες. Ο κίνδυνος της «παραλίψης δεδομένων», της επιλογής μόνο των δεδομένων που ταιριάζουν σε προκαθορισμένα πλαίσια ανάλυσης αποκλείοντας αποφάσεις που δεν ανταποκρίνονται σε συγκεκριμένα πρότυπα ενδέχεται να συμβεί είτε λόγω τεχνικών αδυναμιών είτε σκοπιμοτήτων. Και τέτοια παραδείγματα είχαμε και στην Ελλάδα με τράπεζες νομικών πληροφοριών που τα αναδείξαμε σχετικά πρόσφατα. Θα αναφέρω μία περίπτωση που χρησιμοποιείται ως παράδειγμα διεθνώς για να καταδείξει τους κινδύνους από τη χρήση τεχνητής νοημοσύνης. Την υπόθεση Roberto Mata εναντίον Avianca Airlines στην Κολομβία. Σε μια αγωγή που κατέθεσαν οι δικηγόροι του Mata εναντίον της αεροπορικής εταιρίας για αποζημίωση λόγω σωματικών βλαβών που υπέστη ο πελάτης τους, κατατέθηκαν ως νομολογιακό προηγούμενο άλλες παρεμφερείς υποθέσεις. Υπήρχε ωστόσο ένα πρόβλημα. Όλες αυτές οι υποθέσεις που προσκομίστηκαν δεν υπήρχαν. Ένας δικηγόρος του Mata, είχε χρησιμοποιήσει το ChatGPT για τη διεξαγωγή της έρευνάς του και διαβεβαιώθηκε από την πλατφόρμα ότι οι υποθέσεις ήταν πραγματικές. Ο δικηγόρος στη συνέχεια επικαλέστηκε άγνοια και παραπλάνηση από την πλατφόρμα. Ιδιαίτερα ανησυχητική είναι και η χειραγώγηση των δικαστών μέσω της πίεσης που τους ασκείται από το συγκεκριμένο μοτίβο των αλγορίθμων ώστε να μην αποκλίνουν από αυτό εάν δεν επιθυμούν να βρεθούν στην θέση του πειθαρχικά ελεγκτέου.

Τα συμπεράσματα αυτά στα οποία είχαμε καταλήξει ως ομάδα του ΔΣ πριν από 5 χρόνια και τα καταγράψαμε σε δημόσια κείμενά μας, έρχονται τώρα να επικυρωθούν από την απόφαση 26 του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Δικαστών (CCJE) τον Δεκέμβριο του 2023 με τίτλο «Προχωρώντας μπροστά: η Χρήση ΤΝ στο δικαστικό σύστημα». Στο κείμενο συμπερασμάτων γίνεται αναφορά στη χρήση της τεχνολογίας που πρέπει, πάνω απ' όλα, να σέβεται τη φύση μιας δικαστικής διαδικασίας. Σύμφωνα με την απόφαση «Πρώτον, πολλές δικαστικές αποφάσεις είναι αποφάσεις διακριτικής ευχέρειας, βασισμένες στα συγκεκριμένα γεγονότα μιας μεμονωμένης υπόθεσης. Δεύτερον, οι δικαστές παίζουν σημαντικό ρόλο στην προώθηση της νομοθεσίας. Δεν ισχύουν σταθεροί και αμετάβλητοι κανόνες. Οι δικαστές πρέπει να είναι σε θέση να προχωρούν σε διορθωτική ερμηνεία των νόμων. Η τεχνολογία δεν πρέπει να μπει στη σφαίρα της δικαιοσύνης. Η τεχνολογία δεν πρέπει να αποθαρρύνει ή να εμποδίζει την κριτική σκέψη των δικαστών καθώς αυτό μπορεί να οδηγήσει σε στασιμότητα της νομικής επιστήμης και διάβρωση του συστήματος νομικής προστασίας. Τα εργαλεία πρέπει επομένως να σέβονται τη διαδικασία λήψης δικαστικών αποφάσεων και την αυτονομία των δικαστών». Οι διαπιστώσεις αυτές, ορθότερες στο περιεχόμενό τους, συνθλίβονται από την ορμή των νέων τεχνολογιών που με τη μορφή δόγματος εισάγονται στα δικαστικά συστήματα προωθώντας τις ανάγκες των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων για έλεγχο των δικαστικών αποφάσεων.

Ποια είναι λοιπόν η εμπειρία που μας μετέφεραν τον περασμένο μήνα ορισμένες χώρες που χρησιμοποιούν ήδη Τεχνητή Νοημοσύνη; Στη Γαλλία το Ανώτατο Δικαστήριο αναπτύσσει ένα εργαλείο τεχνητής νοημοσύνης ικανό να ανιχνεύει τη νομική (μείζονα) σκέψη σε μια απόφαση ή την πιθανή ύπαρξη αποκλίσεων στη νομολογία. Το Υπουργείο δικαιοσύνης αναπτύσσει τεχνητή νοημοσύνη για να μπορεί να προβλέπει το πλαίσιο αποζημίωσης σε υποθέσεις που αφορούν σωματικές βλάβες. Σε πειραματική βάση δημιουργήθηκε μια αυτοματοποιημένη συσκευή επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων που ονομάζεται «DateJust» η οποία ανέπτυξε έναν αλγόριθμο υπεύθυνο για την αυτόματη εξαγωγή δεδομένων ώστε με τη χρήση τους να καθορίζονται τα ποσά που αιτούνται και προσφέρονται από τα διάδικα μέρη. Η προσπάθεια αυτή ωστόσο εγκαταλείφθηκε τον Ιανουάριο του 2022 λόγω της εκτεταμένης κριτικής ότι η βάση δεδομένων ήταν προκατειλημμένη και απέδιδε απανθρωποιημένη δικαιοσύνη. Στην Ιταλία σε διάφορα δικαστήρια όπως στο Μπάρι, Μπρέσια, Βενετία, Γένοβα και Πίζα, δοκιμάζουν συστήματα τεχνητής νοημοσύνης που στοχεύουν στη βελτίωση της προβλεψιμότητας των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις. Μία από αυτές τις προσπάθειες είναι το Πρόγραμμα «PredictiveJurisprudence», το οποίο στοχεύει στη δημιουργία μιας πλατφόρμας προγνωστικής νομολογίας για την ανάλυση συγκεκριμένων νομικών υποθέσεων. Στην Σουηδία έφτασαν ορισμένοι δικαστές στην αξιοποίηση του ChatGPT για την έκδοση δικαστικών αποφάσεων. Στις ΗΠΑ που είναι ο προπομπός των εξελίξεων σε παγκόσμιο επίπεδο, πολλοί δικαστές χρησιμοποιούν εδώ και χρόνια μορφές τεχνολογίας ΑΙ στην εργασία τους και μηχανές αναζήτησης. Το ομοσπονδιακό δικαστικό σώμα έχει πρόσβαση στο WestlawPrecision, το οποίο ενσωματώνει νέα χαρακτηριστικά με τεχνητή νοημοσύνη στις ήδη υφιστάμενες νομικές ερευνητικές δυνατότητες. Ορισμένα ομοσπονδιακά δικαστήρια αξιολογούν τη χρησιμότητα και αξιοπιστία νομικών ερευνητικών εργαλείων που ενσωματώνουν τεχνολογία ΑΙ, όπως π.χ WestlawPrecision's AI-Assisted Research ή Lexis+. Σε αντίθεση με άλλα chatbots ΑΙ (όπως το ChatGPT), το AI-Assisted Research της WestlawPrecision και το Lexis+ βασίζονται αποκλειστικά στη νομολογία για την προβλεπτική δικαιοσύνη, ενισχύοντας, όπως υποστηρίζουν, την ακρίβεια και την αξιοπιστία των αποτελεσμάτων τους, αλλά κι εδώ η επανεξέταση του υλικού από τον δικαστή εξακολουθεί να θεωρείται αναγκαία. Στις αρχές του 2023 έγινε στις ΗΠΑ μία πρώτη προσπάθεια να

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 2

παρευρεθεί επίσημα σε δικαστήριο ένα ρομπότ που θα εκτελούσε χρέη δικηγόρου υποστηριζόμενο από ΤΝ αλλά η προσπάθεια εγκαταλείφθηκε λόγω αντιδράσεων των δικηγορικών συλλόγων. Παρ' όλα αυτά το περιοδικό Wired επιμένει ότι τα ρομπότ-δικηγόροι σύντομα θα έχουν σημαντικό ρόλο στα δικαστήρια και στην απονομή δικαιοσύνης.

Μπαίνουμε σε μία νέα φάση απονομής δικαίου εντελώς πρωτόγνωρη, στην οποία οι δικαστικοί λειτουργοί θα βρεθούν με βίαιο τρόπο να ακολουθούν τις εξελίξεις που θα επιβάλλουν οι μεγάλες εταιρίες διαχείρισης αλγορίθμων. Γίνεται έτσι φανερό πως η πορεία της εξέλιξης του δικαίου και των όρων απονομής της δικαιοσύνης προκύπτει από τη μετατροπή των οικονομικών σχέσεων σε νομικές αρχές. Εμείς θεωρούμε ότι λειτουργούμε με αργιότιδοσμένες αρχές ενώ στην πραγματικότητα αυτές αποτελούν οικονομικές αντανάκλασεις της εποχής.

Ζητήματα της καθημερινότητας

Πέρα από ζητήματα μιας ευρύτερης θεώρησης των αλλαγών που επιχειρούνται και επηρεάζουν άμεσα τους δικαστικούς λειτουργούς και έμμεσα κάθε πολίτη, υπάρχουν και θέματα της καθημερινότητάς μας που αρκετές φορές θέσαμε στον κ Υπουργό και συνδέονται πρωτίστως με τη διαδικασία της ενοποίησης του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας, χωρίς μέχρι σήμερα να βρεθεί μια ικανοποιητική λύση. Θα αναφερθώ σε ορισμένα από αυτά, λόγω του περιορισμένου χρόνου, χωρίς να παραγνωρίζω πως υπάρχουν και άλλα εξίσου σημαντικά τα οποία αναδεικνύουμε με την καθημερινή μας δράση.

Οι πρωτοδικές υποχρεώνονται πλέον να μεταβαίνουν σε παράλληλες και περιφερειακές έδρες δικαστηρίων, μετά την κατάργηση των Ειρηνοδικείων, σε καθημερινή βάση, μια πρακτική που δεν είναι ούτε εφικτή ούτε αναγκαία, όπως αναφέραμε και σε Δελτίο Τύπου που εκδώσαμε. Το Υπουργείο ζητάει από δικαστικούς λειτουργούς να μεταβαίνουν και να διαμένουν σε περιφερειακό δικαστήριο μακριά από τον τόπο που υπηρετούν χωρίς να έχει φροντίσει να καταβάλλει τα έξοδα διαμονής και μετακίνησής τους. Μας είχατε υποσχεθεί κ Υπουργέ ότι θα λύνονταν άμεσα με την λειτουργία ειδικής πλατφόρμας. Έχουν περάσει ήδη 3 μήνες από την έναρξη του δικαστικού έτους και το ζήτημα αυτό δεν έχει λυθεί. Η θέση της Ένωσης είναι πως μια τέτοια πρακτική που εγκαινιάζετε παρουσιάζει σοβαρά προβλήματα διότι σε πολλές περιπτώσεις αποδυναμώνεται και δεν θα μπορεί να λειτουργήσει απρόσκοπτα το κεντρικό Πρωτοδικείο. Επίσης δεν είναι αναγκαία, διότι στις εξαιρετικές περιπτώσεις που παρουσιάζεται έκτακτη ανάγκη σε μια περιφερειακή έδρα, το ζήτημα μπορεί να λύνεται όπως συνέβαινε επί δεκαετίες σε αντίστοιχες περιπτώσεις με συνεννόηση της διοίκησης του πρωτοδικείου με τον αιτούντα διάδικο ή τον δικηγόρο. Η κατασπατάληση ανθρώπινου δυναμικού και ωρών εργασίας κινείται αντίστροφα με τη λογική που ακολούθησε ο νομοθέτης κατά την ενοποίηση του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας και αναιρεί τις προσπάθειες επιτάχυνσης του δικαιοδοτικού έργου. Αντίθετα θεωρούμε ότι εφόσον υφίστανται περιφερειακές έδρες ο διευθύνων το πρωτοδικείο θα πρέπει να εξασφαλίζει την παρουσία προέδρου υπηρεσίας σε αυτές για την εκδίκαση προσωρινών διαταγών, διαταγών πληρωμής, η συχνότητα της οποίας θα εξαρτάται από τις ανάγκες της συγκεκριμένης περιφερειακής έδρας αλλά και τις υπηρεσιακές δυνατότητες.

Για τον ασφαλέστερο προσδιορισμό της αναμενόμενης αύξησης της ύλης του Εφετείου, προβήκαμε σε συγκέντρωση στατιστικών στοιχείων και σε συμπεράσματα για τις ανάγκες που θα προκύψουν σε ανθρώπινο δυναμικό και σας τα υποβάλαμε κ Υπουργέ. Ειδικότερα μετά τον διπλασιασμό σχεδόν του αριθμού των Πρωτοδικών, ο αριθμός των παραγόμενων αποφάσεων στα Πρωτοδικεία θα αυξηθεί σημαντικά. Αν όμως παραμείνει ίδιος ο αριθμός των δευτεροβάθμιων δικαστών, οι υποθέσεις θα παρουσιάσουν σοβαρή καθυστέρηση στην εκδίκασή τους σε δεύτερο βαθμό. Θα παρατηρηθεί σύντομα το φαινόμενο να εκδίδονται ταχύτερα οι υποθέσεις σε πρώτο βαθμό και να έχουμε σύντημηση του χρόνου έκδοσης της οριστικής απόφασης, αλλά θα καθυστερεί η έκδοση της τελεσίδικης απόφασης. Για τον λόγο αυτό ζητήσαμε μια ανάλογη αύξηση του αριθμού των Εφετών και Προέδρων Εφετών και αναμένουμε την τοποθέτησή σας.

Στον σχεδιασμό του Υπουργείου προβλέπονταν η δυνατότητα εθελουσίας εξόδου σε δικαστικούς λειτουργούς που αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα υγείας. Είναι γνωστό

ότι υπάρχουν δικαστές και εισαγγελείς που ανυπαίτια δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις επαγγελματικές υποχρεώσεις τους, χωρίς ωστόσο να έχουν συμπληρώσει τα αναγκαία συντάξιμα χρόνια. Η ανυπαίτια αυτή αδυναμία επιβαρύνει τους υπόλοιπους συναδέλφους τους και δημιουργεί καθυστερήσεις στην έκδοση των αποφάσεων. Σε μια συνολική στόχευση της επιτάχυνσης του ρυθμού του παραγόμενου έργου και πλάι στα μέτρα που έχετε ήδη λάβει, επιβάλλεται πλέον όχι μόνο για λόγους κοινωνικής προστασίας των ευάλωτων συνανθρώπων μας, αλλά και για λόγους πρακτικούς, να δώσετε την δυνατότητα εθελουσίας εξόδου με τις προϋποθέσεις και τους όρους που είχαν δοθεί και πριν από μία δεκαετία. Πρόκειται για ένα μέτρο κοινωνικά δίκαιο, που συνεπάγεται μικρή επιβάρυνση στον προϋπολογισμό του Υπουργείου αλλά θα επιφέρει σημαντική βελτίωση στους χρόνους απονομής της δικαιοσύνης.

Αναμένουμε με μεγάλο ενδιαφέρον τις θέσεις του Υπουργείου και των πολιτικών κομμάτων στα θέματα επικαιρότητας που αναδεικνύουμε. Γνωρίζουμε ότι ο χρόνος σήμερα δεν επαρκεί για κάτι τέτοιο και για τον λόγο αυτό βρισκόμαστε σε μια διαρκή διαδικασία επισκέψεων και ενημέρωσης.

Σας ευχαριστώ για την αποψινή σας παρουσία και εύχομαι καλή επιτυχία στην Γενική μας Συνέλευση.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΑΡΘΡΩΝ ΓΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Οι συνάδελφοι που ενδιαφέρονται να δημοσιεύσουν άρθρα ή επιστολές στα ηλεκτρονικά ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ μπορούν να τα αποστείλουν με μήνυμα στην ηλεκτρονική διεύθυνση της Ένωσης αναγράφοντας το επώνυμο, το τηλέφωνο τους και το δικαστήριο που υπηρετούν.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΣΕΒΑΣΤΙΔΗ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ « ΑΝΤΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΠΟΙΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ »

Χριστόφορου Σεβαστιδης, ΔΝ Εφέτη,
Προέδρου της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων

Κυρίες και Κύριοι,

Η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων σας καλωσορίζει στο διήμερο συνέδριο που διοργανώνει υπό την Αιγίδα της Προέδρου της Δημοκρατίας, σε έναν χώρο που φιλοξένησε στο παρελθόν και άλλες επιστημονικές εκδηλώσεις μας. Είναι ιδιαίτερη χαρά η κοινή συνάντηση δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργών, δικηγόρων, πανεπιστημιακών καθηγητών, δημοσιογράφων, σπουδαστών και φοιτητών, με την παρουσία και των πολιτικών κομμάτων της χώρας. Τα επιστημονικά συνέδρια οφείλουν να αγγίζουν ζητήματα επίκαιρα, που απασχολούν την κοινωνία και επιχειρούν να αναδείξουν στο ευρύτερο κοινό πτυχές οι οποίες συνήθως είναι γνωστές σε έναν στενό κύκλο επιστημόνων. Ζούμε σε μια εποχή αντιφάσεων: αλματώδους αύξησης της γνώσης την οποία μοιράζονται λίγοι άνθρωποι, εκμεταλλεύονται ακόμα λιγότεροι, ενώ η πλειονότητα έχει «εκπαιδευτεί» να μένει παγερά αδιάφορη στις επιστημονικές εξελίξεις ή ακόμα να τις βλέπει και με καχυποψία. Όσο η επιστημονική γνώση ξεκόβει από την κοινωνία και οι επιστήμονες αρκούνται στον ρόλο του πνευματικού αναχωρητή, τόσο η πολιτική εξουσία και τα σπληνικά της βρίσκουν εύκολο πεδίο χειραγώγησης των μαζών. Δεν τρέφουμε βέβαια καμία ανταπάτη για την δυσκολία να ανατραπεί ένα σύστημα δομημένο στην επιλεκτική πληροφόρηση και στον αντιεπιστημονικό λόγο.

Η θεματική του Συνεδρίου επιλέχθηκε από το καλοκαίρι, όταν η κυβέρνηση ανακοίνωσε την πρόθεσή της για αusterοποίηση του νόμου για την ενδοοικογενειακή βία, μετά την περσινή αusterοποίηση του Ποινικού Κώδικα και διεξάγεται λίγες μέρες μετά τις νέες εξαγγελίες για την αusterοποίηση της ποινικής ευθύνης των ανηλικών και των γονιών τους. Η αusterοποίηση και η καταστολή αποτελούν σαφή προτεραιότητα και διακηρυγμένο στόχο των αρμόδιων υπουργείων Δικαιοσύνης και Προστασίας του Πολίτη. Πρόκειται για επιβολή ενός νέου δόγματος, πως συνεχονται πολιτικές και οικονομικές θεωρίες, νομοθετικές μεταβολές και νομολογιακές τάσεις;

Δόγμα Μηδενικής Ανοχής. Στις αρχές της δεκαετίας του 1980 διατυπώθηκε στις ΗΠΑ η θεωρία των Σπασμένων Παραθύρων που αποτέλεσε τη βάση για την εφαρμογή της πολιτικής μηδενικής ανοχής αρχικά στη Ν. Υόρκη και στη συνέχεια μέσω Λονδίνου στον υπόλοιπο κόσμο. Οι κυβερνήσεις Ρέιγκαν και Θάτσερ επιχειρήσαν έναν αναπροσδιορισμό της αποστολής του κράτους, το οποίο αποσύρεται από το οικονομικό πεδίο μειώνοντας τον κοινωνικό του ρόλο την ίδια στιγμή που σκληραίνει την ποινική του παρέμβαση. Λιγότερο κράτος σε ό,τι αφορά την διασφάλιση των προνομίων του κεφαλαίου, την απογύμνωση των εργαζομένων από κάθε μέσο διεκδίκησης αξιοπρεπούς διαβίωσης, περισσότερο κράτος με προσλήψεις αστυνομικών και δημιουργία νέων φυλακών, για να συγκρατηθούν οι επιζήμιες κοινωνικές συνέπειες της απορρύθμισης της εργασίας και της υποβάθμισης της κοινωνικής προστασίας. Όσο αποφασιστικό δείχνει το κράτος να καταπολεμήσει τους ταραξίες ακόμα κι αν δεν έχουν φτάσει σε τέλεση εγκληματικών πράξεων, τόσο απρόθυμο μοιάζει να αναλάβει τις ευθύνες για την οικονομική ανασφάλεια που μαστίζει τον πληθυσμό, επικαλούμενο την ατομική ευθύνη των κατοίκων στους οποίους πέφτει το βάρος να ασκήσουν κοινωνικό έλεγχο. Και όσο αυταρχικότερο το κράτος τόσο καλύτερα εξασφαλίζει την ασυδοσία της αγοράς.

Το δόγμα της νέας ποινικής θρησκείας διαπέρασε τον Ατλαντικό και διαδόθηκε πριν τις αρχές του αιώνα μας στην Ευρώπη η οποία όπως χαρακτηριστικά ειπώθηκε «νοιάστηκε να προωθήσει το δικαίωμα στην ασφάλεια με τον ίδιο ζήλο που πέταξε στα σκουπίδια το δικαίωμα στην εργασία». Η μηδενική ανοχή και η συνακόλουθη αusterοποίηση της νομοθεσίας δεν αγγίζουν την λεγόμενη αφανή/σκοτεινή εγκληματικότητα, τα εγκλήματα του λευκού κολάρου, που τελούνται από άτομα που απολαμβάνουν σεβασμό και κατέχουν υψηλό κοινωνικό status. Αυτοί που πρέπει να εξοικειώνονται με την πειθαρχία της φυλακής και τον φόβο του ποινικού νόμου είναι τα φτωχά στρώματα της κοινωνίας. Η κυρίαρχη τάξη νομοθετεί συνήθως σε βάρος της εργατικής τάξης και σπάνια σε βάρος του εαυτού της. Και αυτό είναι απόλυτα λογικό. Μέσα από την σύγκρουση συμφερόντων και αξιών ομάδων ανθρώπων, παράγεται εξουσία και κυριαρχία μέρος της οποίας είναι και οι ποινικοί νόμοι. Όσο μεγαλύτερη ισχύς καταγράφεται σε μια συγκεκριμένη ομάδα συμφερόντων τόσο μικρότερη είναι η πιθανότητα εγκληματοποίησης των πράξεων αυτής της ομάδας.

Ηθικός Πανικός. Για να υλοποιηθεί στην πράξη η θεωρία των Σπασμένων Παραθύρων και να πάρει την μορφή πολιτικού δόγματος, έπρεπε να διαχυθεί στην κοινωνία το κατάλληλο κλίμα Ηθικού Πανικού, του φόβου του εγκλήματος, μέσω των χρησμών Μέσων Ενημέρωσης. Ως ηθικός πανικός υποδηλώνεται στην εγκληματολογία μια υπερβολικά έντονη κοινωνική αντίδραση έναντι μιας αποκλίνουσας ή παραβατικής συμπεριφοράς η οποία λανθασμένα εκλαμβάνεται ως ιδιαίτερα απειλητική για τις κρατούσες κοινωνικές αξίες. Απώτερος σκοπός ενός ηθικού πανικού είναι η αusterή τιμωρία της στοχοποιημένης ομάδας (είτε πρόκειται για ανήλικους, για διαδηλωτές, για τοξικομανείς, για μετανάστες κλπ). Η ανησυχία των πολιτών ιδίως των μεγάλων αστικών πόλεων δεν οφείλεται τόσο στην πραγματική ανάπτυξη του εγκληματικού φαινομένου, όσο στην κατασκευή μιας πλασματικής κατάστασης, η οποία προέρχεται από την ταύτιση του αδυνάτου με το θύμα, την υιοθέτηση εσωτερικών εχθρών, την δραματοποίηση της εγκληματικής πραγματικότητας και την πρόσληψη εικόνων από τα ΜΜΕ που συντελούν στην κατασκευή συλλογικού πανικού. Αν και η πραγματικότητα που προκύπτει από πολλές έρευνες εμφανίζει μια κραυγαλέα αναντιστοιχία μεταξύ δεικτών εγκληματικότητας και φόβου του εγκλήματος, ο σκοπός εκφοβισμού του πληθυσμού από έναν εσωτερικό εχθρό έχει αγιάσει τα μέσα. Στη χώρα μας μάλιστα οι μελέτες έχουν δείξει πολύ υψηλά ποσοστά φόβου του εγκλήματος ακόμα και στα χρόνια που δεν υπήρχε αύξηση της εγκληματικότητας, γεγονός που αποδεικνύει πόσο καλά κάνουν την δουλειά τους οι μεγάλοι δημοσιογραφικοί όμιλοι.

Ρόλος των ΜΜΕ. Ποια είναι λοιπόν η συμβολή των ΜΜΕ στην δημιουργία ηθικού πανικού και στην σταθεροποίηση της πολιτικής μηδενικής ανοχής; Ως ιδεολογικός μηχανισμός στήριξης της υπάρχουσας κοινωνικής τάξης πραγμάτων και ασκώντας καθοριστική επιρροή στα εύαλωτα στις επιδράσεις τους άτομα, καλλιεργούν συστηματικά μια μαζική ανησυχία χωρίς να στηρίζονται σε έγκυρες πηγές και τεκμηριωμένα στοιχεία αλλά σε αυθαίρετες κατασκευές εξωθώντας τον φόβο στα όρια της συλλογικής υστερίας και οδηγώντας τους πολίτες να κάνουν εκκλήσεις για αusterότερες ποινές ακόμα και δημιουργία νέων ποινικών αδικημάτων. Η συνακόλουθη καλλιέργεια ηθικού πανικού στους πολίτες ευνοεί την μετάβαση σε πιο αυταρχικές μορφές διαχείρισης του εγκληματικού φαινομένου, σε μια γενική καταστολή και παραβίαση θεμελιωδών ατομικών δικαιωμάτων. Ο τρόπος με τον οποίο προβάλλεται η είδηση για το έγκλημα δεν εξυπηρετεί μόνο τον σκοπό της κερδοφορίας των ειδησεογραφικών ομίλων με την προσέλκυση μεγαλύτερου μεριδίου τηλεθεατών, αλλά και τις ανάγκες του ιδεολογικού και πολιτικού χώρου τον οποίο υποστηρίζουν. Επιδίωξη είναι να υιοθετήσει η κοινή γνώμη την προτεινόμενη από τα ΜΜΕ αρνητική τυποποίηση συγκεκριμένης κοινωνικής ομάδας, να την περιθωριοποιήσει ως επικίνδυνη και να ζητήσει την αusterοποίηση του κοινωνικού ελέγχου. Η μεθοδολογία που χρησιμοποιούν είναι συγκεκριμένη: α) η δημιουργία των λεγόμενων κυμάτων εγκληματικότητας, δηλαδή η συνεχής και επίμονη παρουσίαση ενός συγκεκριμένου εγκληματικού γεγονότος που παραμένει αρκετές ημέρες στην επικαιρότητα με την συμμετοχή όλων των ΜΜΕ και των φορέων του επίσημου κοινωνικού ελέγχου, ιδίως της αστυνομίας και διάφορων ειδικών επιστημόνων. Όσο το ζήτημα βρίσκεται στην ημερήσια διάταξη, συνεχίζουν να αναφέρονται γεγονότα που εντάσσονται στην θεματική κατηγορία, β) οι απλουστευτικές γενικεύσεις και η ενίσχυση στερεοτύπων και προκαταλήψεων, γ) η χρήση λέξεων και εκφράσεων που προκαλούν ισχυρή

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 4

εντύπωση στο κοινό.

Ιδιωτικές Φυλακές. Μέσα από την επιβολή του δόγματος της Μηδενικής Ανοχής, την εξουδετέρωση και αδρανοποίηση των κοινωνικά απροσάρμοστων ατόμων αντί του σωφρονισμού και της επανένταξης, επέλεξε ο δυτικός κόσμος να φτιάξει περισσότερες φυλακές και κρατητήρια αντί για ιατρεία, σχολεία και παιδικούς σταθμούς. Και επειδή το κράτος έχει την ευελιξία να γίνεται μικρότερο για χάρη της ιδιωτικής οικονομίας, είχαμε στις ΗΠΑ μια φρενήρη ανάπτυξη της ιδιωτικής βιομηχανίας φυλάκισης. 17 εταιρίες μοιράζονταν περίπου 140 ιδρύματα μέχρι τις αρχές του 2000 ενώ η χρηματαγορά των φυλακών δημόσιων και ιδιωτικών ζύγιζε 4 δισεκατομμύρια δολάρια. Ο αριθμός των κρατουμένων στις ΗΠΑ ενώ το 1975 άγγιζε τις 240.000 μέσα σε 15 χρόνια εκτινάχθηκε σε 1.200.000 και τα αμέσως επόμενα 10 χρόνια ξεπέρασε τα 2.000.000 άτομα. Ο δείκτης εγκλεισμού στις ΗΠΑ είναι 737 κρατούμενοι ανά 100.000 κατοίκους την στιγμή που ο αντίστοιχος αριθμός στην Ευρώπη είναι 135. Από το 2000 έως σήμερα ο πληθυσμός των ιδιωτικών φυλακών στις ΗΠΑ έχει αυξηθεί 32%. Στην Ευρώπη η αυστηροποίηση της ποινικής νομοθεσίας έφερε κορεσμό στις δημόσιες φυλακές και η λύση ήταν έτοιμη: Ιδιωτικές φυλακές με το σύστημα των ΣΔΙΤ. Μέχρι και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε Ψήφισμά του το 2017 «εκφράζει την ανησυχία του για την αυξανόμενη ιδιωτικοποίηση των φυλακών στην ΕΕ», ενώ το Ανώτατο Δικαστήριο του Ισραήλ κήρυξε τις ιδιωτικές φυλακές αντισυνταγματικές. Τα διάφορα Lobbies ωστόσο όπως ο οργανισμός ALEC (American Legislation Exchange Council) στις ΗΠΑ δεν πιέζουν απλά για την δημιουργία περισσότερων ιδιωτικών καταστημάτων κράτησης αλλά πιο πολύ για την αυστηροποίηση των ποινών που θα αυξήσουν τον αριθμό των κρατουμένων- πελατών τους. Από δύο σχετικά πρόσφατες έρευνες (Mukherjee και Dippel/Poyker) προκύπτει ότι η αύξηση των θέσεων στις ιδιωτικές φυλακές συνεπάγεται αύξηση και των ποινών που επιβάλλονται από τα δικαστήρια. Οι ιδιωτικές φυλακές όχι μόνο είναι επωφελείς εμπορικές επιχειρήσεις που αποδίδουν τεράστια κέρδη στους ιδιοκτήτες τους αλλά ενισχύουν μεγάλες ιδιωτικές εταιρίες με πολύ φθινό εργατικό δυναμικό, δηλαδή τους κρατούμενους, στα πλαίσια της διευκόλυνσης αποφυλάκισής τους, παρά το γεγονός ότι υπάρχουν σαφείς κατευθύνσεις από τον ΟΗΕ σε σχέση με την εργασία κρατουμένων για λογαριασμό ιδιωτών. Οι μαζικές φυλακίσεις πέτυχαν έτσι δύο στόχους: απ' την μια μεριά να τονώσουν τα επιχειρηματικά κέρδη των μεγάλων ομίλων με εργατικό δυναμικό χαμηλά αμειβόμενο, χωρίς απαιτήσεις και χωρίς κανένα εργασιακό δικαίωμα και απ' την άλλη να μειώσουν το ποσοστό της αμερικάνικης ανεργίας. Όμως η διατήρηση αυτού του ποσοστού σε χαμηλά επίπεδα εξαρτάται από την αδιάκοπη επέκταση του ποινικού συστήματος.

Στην Ελλάδα σήμερα. Πόσες ομοιότητες βρίσκει κανείς με την Ελλάδα του σήμερα! Ξεκίνησε πρόσφατα από τα μέσα ενημέρωσης μια ενορχηστρωμένη επιχείρηση δημιουργίας φόβου και πανικού για την νεανική εγκληματικότητα, όμοια με αυτήν που επιχειρήθηκε στην Γαλλία, την Ισπανία, την Ιταλία, την Ολλανδία και την Γερμανία πριν από δύο δεκαετίες περίπου όταν μειώθηκε το ηλικιακό όριο ποινικής ευθύνης των εφήβων και αναγορεύτηκε η ευθύνη των γονέων σε πολιτικό και ποινικό ζήτημα. Τα αντανάκλαστα των κυβερνήσεων στα αιτήματα των Μέσων Ενημέρωσης ήταν κι εκεί άμεσα. Το 1998 στην Αγγλία καταργήθηκε η ρήτρα μη ευθύνης για παιδιά 10 έως 13 ετών, επιτράπηκε από την ηλικία των 10 ετών η υπαγωγή των προεφήβων σε καθεστώς ελεγχόμενης ελευθερίας και επιβλήθηκε από την ηλικία των 12 ετών η κράτηση για λόγους αντικοινωνικής συμπεριφοράς. Οι ομοιότητες με τις πρόσφατες εξαγγελίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης για αυστηροποίηση των διατάξεων για την ποινική ευθύνη των ανηλίκων και των γονιών τους είναι προφανείς. Η νεανική παραβατικότητα, που εναποτίθεται εύκολα στην ατομική και οικογενειακή ευθύνη, είναι στην πραγματικότητα αποτέλεσμα της διοχέτευσης αξιών και συμπεριφορών με επίκεντρο τον ατομισμό, της πλήρους εμπορευματοποίησης, της αποφυγής της δύσκολης πραγματικότητας μέσα από κάθε είδους εξάρτηση, της ιδέας του εύκολου κέρδους, παθογένειες που αναπαράγονται και διαχέονται από τα μέσα επικοινωνίας και το διαδικτυο με την κρατική ανοχή και αδιαφορία. Στον γονιό που συνθλίβεται από την εργασιακή ανασφάλεια, την 12ωρη εργασία, την σωματική και ψυχική εξάντληση, που του στερείται η δυνατότητα πραγματικής ανατροφής του παιδιού του, φορτώνουμε και την ποινική ευθύνη για παραμέληση εποπτείας του ανηλίκου και μάλιστα με αυστηρότερες ποινές.

Ίδια συνταγή ακολουθήθηκε στην επιχειρούμενη αυστηροποίηση του νόμου για την ενδοοικογενειακή βία. Συνεχής προβολή από τα μέσα ενημέρωσης περιστατικών από το αστυνομικό δελτίο, δημιουργία κλίματος φόβου, αντιεπιστημονική προσέγγιση, διαστρέβλωση των γεγονότων μέχρι το σημείο να φτάσει να «απαιτεί» η ουσιαστικά απληροφόρητη κοινή γνώμη την αυστηροποίηση του νόμου και την χωρίς ουσιαστικές εγγυήσεις καταδίκη των κατηγορουμένων. Εξαγγέλλεται η επαναφορά στο καθεστώς της προφυλάκισης που καταργήθηκε πριν μισό αιώνα περίπου και μάλιστα όχι μόνο για κακουργήματα αλλά και για πλημμελήματα, η απευθείας παραπομπή στο ακροατήριο, η συζήτηση της υπόθεσης χωρίς την παρουσία του/της καταγγέλλοντος/ουσας, η έκτιση της ποινής χωρίς μετατροπή και αναστολή. Κάθε νηφάλια φωνή που επιχειρεί να θέσει τα ζητήματα στην πραγματική τους διάσταση καταγγέλλεται ως υποστηρικτική των δραστών και απομονώνεται.

Τι ακριβώς καταγράφουν οι επίσημες στατιστικές μελέτες για τα ποσοστά της εγκληματικότητας θα μας τα πουν οι ομιλητές μας. Έχουν πράγματι αυξηθεί ή είναι μια βολική κατασκευή που εξυπηρετεί την επιβολή του δόγματος της αυστηροποίησης; Πόσο αποτελεσματική είναι η αύξηση των ορίων των ποινών για την μείωση της εγκληματικότητας αποδεικνύεται εύκολα από την αναντιστοιχία μεταξύ των δρακόντειων μέτρων που έχουν ληφθεί τα τελευταία χρόνια για τους δράστες των εμπρησμών των δασών και των καταστροφικότερων πυρκαγιών που είχαμε ποτέ στην χώρα μας. Απέτρεψαν οι ποινές την αύξηση της εγκληματικής δράσης;

Τα Μέσα Ενημέρωσης μπόρεσαν να κάνουν εύκολο το έργο της προώθησης του δόγματος της μηδενικής ανοχής. Υπήρξε ένα εμπόδιο σ' αυτήν την επιχείρηση. Η στάση των δικαστικών αρχών που σε συγκεκριμένες υποθέσεις δεν επηρεάστηκαν από τον συλλογικό πανικό και την άσκηση πίεσης και εφάρμοσαν τον νόμο. Από την επόμενη ημέρα τα Μέσα Ενημέρωσης στοχοποίησαν τους δικαστικούς λειτουργούς ως επεικείς, αδιάφορους, βασικούς υπαίτιους για την ατιμωρησία και την αύξηση της εγκληματικότητας. Πρώην αστυνομικοί έχουν μόνιμη θέση στα τηλεοπτικά πάνελ ως τάχα ειδικοί για να επιβεβαιώσουν πως το δόγμα της μηδενικής ανοχής εφαρμόζεται απαρέγκλιτα από την αστυνομία που συλλαμβάνει τους δράστες αλλά σκοντάφτει στους ασυνείδητους δικαστικούς λειτουργούς που αρνούνται να προφυλακίσουν, να καταδικάσουν, να στείλουν τους κατηγορούμενους στις φυλακές. Οι ανακοινώσεις της Ένωσης μας απαξιώνονται εύκολα στην κοινή γνώμη ως δήθεν συντηρητική κάλυψη σε συναδέλφους. Η άσκηση πίεσης είναι πολύπλευρη και η συλλογική συνείδηση που δημιουργείται με όλα τα μέσα χειραγώγησης λειτουργεί ως οδοστρωτήρας. Η επιβολή του δόγματος της αυστηροποίησης είναι ο υπέρτατος νόμος και τον νόμο αυτό καλούνται να τον υπηρετήσουν όλοι. Οι ιδιωτικές φυλακές στην Ελλάδα ξεκίνησαν ήδη να λειτουργούν στον Ασπρόπυργο με την μορφή ΣΔΙΤ. Το πρώτο βήμα έγινε. Για να γίνουν αποδοτικές για τον επενδυτή απαιτούν ωστόσο διαρκή ανατροφοδότηση και αύξηση του αριθμού των κρατουμένων. Το ποινικό οπλοστάσιο είναι αναγκαίο να αυστηροποιηθεί για να ικανοποιήσει αυτήν την επιχειρηματική ανάγκη.

Θα κλείσω με μία φράση του Wacouant «Οικονομική απορρύθμιση και ποινική υπερρύθμιση πάνε μαζί: η κοινωνική από-επένδυση συνεπιφέρει και καθιστά αναγκαία την σωφρονιστική υπερ-επένδυση, τη μόνη ικανή να τιθασει τους τριγμούς που προκαλούν η αποδιάρθρωση του κράτους πρόνοιας και η γενίκευση της υλικής ανασφάλειας που προκύπτει μοιραία για τα χαμηλά στρώματα της ταξικής δομής».

Ευχαριστώ θερμά από την θέση αυτή τους διαπρεπείς εισηγητές του συνεδρίου και τους προέδρους των θεματικών ενότητων. Σας ευχαριστώ όλους για την παρουσία σας. Καλή επιτυχία στο Συνέδριό μας!

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ Η ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Αθήνα, 25-11-2024

Αρ. Πρωτ.: 468

Ολοκληρώθηκαν χθες οι εργασίες του διήμερου συνεδρίου της Ένωσης με θέμα «Αντεγκληματική πολιτική – Ποινική νομοθεσία και Δικαιοσύνη». Το συνέδριο, το οποίο παρακολούθησε τόσο δια ζώσης, όσο και διαδικτυακά πλήθος δικαστών, δικηγόρων και εκπροσώπων του κόσμου της νομικής επιστήμης, στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία, καθώς κατόρθωσε να γίνει πεδίο ανάπτυξης ενός ευρύτατου, πολυεπίπεδου και δημόσιου επιστημονικού διαλόγου, που όπως διαφάνηκε, αφενός απουσίαζε, αφετέρου ήταν αναγκαίος.

Στις απολύτως διαφωτιστικές εισηγήσεις των καθηγητών του πανεπιστημίου, των συναδέλφων δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργών και των δικηγόρων που κόσμησαν με την παρουσία τους το συνέδριο της Ένωσης μας, εκτέθηκαν στοιχεία για την πραγματική πορεία της εγκληματικότητας στη χώρα μας, που ουδόλως υποστηρίζουν την αντίληψη περί εγκληματικής έκρηξης του φαινομένου, φωτίστηκαν οι αιτίες της εμφανούς και αφανούς εγκληματικότητας, αναδείχθηκε η αναντιστοιχία μεταξύ της πραγματικής κατάστασης που βιώνουμε και της καλλιέργειας εγκληματικού φόβου που διακινείται από τα ΜΜΕ. Εξηγήθηκε η αξιοποίηση αυτού του φόβου για τον σχεδιασμό και τη λειτουργία ιδιωτικών φυλακών που αποφέρουν τεράστια κέρδη στους επιχειρηματίες και αναλύθηκε η προσπάθεια άσκησης πίεσης στη Δικαιοσύνη μέσω παραδοσιακών ή πιο σύγχρονων δικτύων διαχείρισης της πληροφορίας, με όχημα το λεγόμενο «κοινό περί δικαίου αίσθημα». Επιπλέον, παρατέθηκαν στοιχεία και διατυπώθηκαν εκτενείς προβληματισμοί ως προς τη μεθοδολογία και τη στόχευση της ποινικής νομοθέτησης στις μέρες μας, ως προς την σκοπιμότητα και ουσιαστική αναποτελεσματικότητα της αυστηροποίησης του ουσιαστικού και δικονομικού ποινικού πλαισίου, ως προς την ανυπαρξία αξιόπιστων στατιστικών και ως προς την επίδραση των επιλογών αυτών αφενός στον κορεσμό των σωφρονιστικών ιδρυμάτων και αφετέρου στην αποδυνάμωση του φιλελεύθερου χαρακτήρα του ποινικού δικαίου, που είναι θεμελιωμένο στο Σύνταγμα και τα υπερνομοθετικής ισχύος διεθνή κείμενα. Τέλος, αναδείχθηκαν η υπαρξιακή σχέση μεταξύ της δικαστικής ιδιότητας και της ανεξαρτησίας και το υπέρτατο καθήκον του δικαστικού λειτουργού, που είναι να διαμορφώνει και να αποδίδει την πεποιθησή του ελεύθερα και χωρίς φόβο.

Ευχαριστούμε τους εξαιρετικούς εισηγητές για την γενναϊόδωρη τροφοδότηση του επιστημονικού διαλόγου και ενημερώνουμε τους συναδέλφους ότι οι εισηγήσεις τους θα εκδοθούν σύντομα με επιμέλεια της Ένωσης σε ολοκληρωμένο τόμο, ενώ η βιντεοληπτική απεικόνιση του συνεδρίου, είναι αναρτημένη στο κανάλι της Ένωσης στο Youtube.

ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Αθήνα, 02-12-2024

Αρ. Πρωτ.: 495

Μετά από αίτημά μας επισκέφθηκε σήμερα ο Πρόεδρος της Ένωσης τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας κ Νικόλαο Δένδια. Είχαμε θέσει το προηγούμενο διάστημα στον κ Υπουργό το ζήτημα της δυνατότητας νοσηλείας όλων των δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργών στα στρατιωτικά νοσοκομεία Αθηνών και Θεσσαλονίκης. Υποβάλαμε λεπτομερή στοιχεία για τον αριθμό των υπηρετούντων συναδέλφων και τις κατηγορίες εργαζομένων που ήδη εντάσσονται στους νοσηλεύμενους. Πρόκειται για ένα διαχρονικό αίτημα του Δικαστικού Σώματός που μέχρι σήμερα μένει ανικανοποίητο. Ο κ Υπουργός μελέτησε τα στοιχεία που υποβάλαμε, άκουσε με προσοχή το αίτημα μας και επιφυλάχθηκε να απαντήσει σύντομα.

ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Αθήνα, 02-10-2024

Αρ. Πρωτ.: 386

Το προεδρείο της Ένωσης πραγματοποίησε χθες συνάντηση με τον Υπουργό Δικαιοσύνης. Μεταξύ άλλων θεμάτων θέσαμε το ζήτημα της αύξησης ή επικουρικά της ανακατανομής των οργανικών θέσεων υπέρ των Εφετειών μετά την ενοποίηση του πρώτου βαθμού και την μεταφορά ύλης στα Εφετεία. Ζητήσαμε την άμεση καταβολή των οδοιπορικών στους συναδέλφους που πραγματοποιούν μεταβατικές έδρες. Ενημερωθήκαμε για την πρόοδο των διαδικασιών της δυνατότητας εθελουσίας εξόδου εκείνων των συναδέλφων που αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα υγείας. Ζητήσαμε τη συμμετοχή της Ένωσης στις επιτροπές του Υπουργείου. Ενημερώσαμε για το αίτημα που υποβάλαμε στο Υπουργείο Οικονομικών για την επαναφορά των δώρων στον δημόσιο τομέα. Δηλώσαμε την διαφωνία μας στην αυστηροποίηση των ποινών και την επαναφορά του κανόνα της προφυλάκισης ως μέτρων πρόληψης της εγκληματικότητας καθώς είναι ατελέσφορα και δεν επαληθεύονται με βάση τα επιστημονικά δεδομένα.

ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΕ ΤΟΝ Γ.Γ. ΤΟΥ ΚΚΕ

Αθήνα, 19-11-2024

Αρ. Πρωτ.: 458

Η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων στο πλαίσιο του προγραμματισμού σειράς συναντήσεων με τα πολιτικά κόμματα, προκειμένου να επικοινωνήσει το αίτημα για επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού, είχε τη Δευτέρα 18 Νοεμβρίου συνάντηση με τον Γενικό Γραμματέα του ΚΚΕ. Στη συνάντηση που κράτησε περίπου μία ώρα και έγινε σε θετικό κλίμα, έλαβε χώρα εκτενής ενημέρωση ως προς τους λόγους και την αξία του αιτήματος επιστροφής των δώρων εορτών για όλο το Δημόσιο, θέση ως προς την οποία διαπιστώθηκε σύμπνοια απόψεων, καθώς πρόκειται για αίτημα δίκαιο, ώριμο και με ουσιαστικό κοινωνικό αποτύπωμα. Στη συνέχεια συζητήθηκαν και άλλα σημαντικά ζητήματα της Δικαιοσύνης, προκειμένου να ενημερωθεί και η Ένωσή μας ως προς τις θέσεις του ΚΚΕ ενόψει της συνταγματικής αναθεώρησης, ιδίως σχετικά με το χρόνο αφυπηρέτησης, την αιτιολογία των δικαστικών αποφάσεων και τις συνέπειες από τη χρήση της τεχνητής νοημοσύνης, τα οποία μεταξύ άλλων θα συζητηθούν στην προσεχή Γενική μας Συνέλευση. Στους αρχικούς προβληματισμούς που εκφράστηκαν σε σχέση με την ταχύτητα και την αποδοτικότητα της Δικαιοσύνης στα πλαίσια των πάγιων θέσεων του ΚΚΕ, παραθέσαμε στον κ. Γενικό Γραμματέα την πλήρη εικόνα για τον τρόπο και τις συνθήκες άσκησης του δικαστικού λειτουργήματος, για τον καθημερινό συλλογικό αλλά και προσωπικό αγώνα μας για τη δικαστική ανεξαρτησία, αλλά και για το γεγονός ότι συχνά οι δικαστές και οι εισαγγελείς χρεώνονται αδικώς τις αδυναμίες και τις διαχρονικές παθογένειες του κρατικού μηχανισμού, θέσεις που έγιναν κατανοητές.

Η Ένωση θα συνεχίσει να αναδεικνύει στη δημόσια σφαίρα το θέμα της επαναφοράς των δώρων εορτών αλλά και τα λοιπά ζητήματα Δικαιοσύνης, συνομιλώντας ανοιχτά και χωρίς προκαταλήψεις με όλους τους θεσμικούς φορείς του Κράτους και της Δικαιοσύνης. Η προηγούμενη συλλογική μας εμπειρία, από το αίτημα συμμετοχής μας στις νομοπαρασκευαστικές επιτροπές, απέδειξε ότι ο δρόμος της επιτυχίας δεν περνάει μέσα από «μυστικές συνεννοήσεις», αλλά πρωτίστως μέσα από τη διαφάνεια και τις σαφείς θέσεις. Σκοπός αυτών των συναντήσεων δεν είναι να συμφωνήσουμε με τους άλλους φορείς σε όλα, αλλά να ενημερωθούν εκείνοι για τις θέσεις του δικαστικού Σώματος δημοσίως και αξιόπιστα και να εξασφαλίσει η Ένωση την ευρύτερη δυνατή κοινωνική συναίνεση στα δίκαια αιτήματά της.

ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΔΕΔΥ

Αθήνα, 04-10-2024

Αρ. Πρωτ.: 389

Μετά από αίτημα που μας υπέβαλε η ΑΔΕΔΥ πραγματοποιήθηκε σήμερα στα γραφεία της Ένωσης συνάντηση του Προεδρείου με την εκτελεστική επιτροπή με αποκλειστικό θέμα την προώθηση του αιτήματος επαναφοράς των Δώρων στον δημόσιο τομέα.

Υπήρξε ταύτιση απόψεων για την ανάγκη διεκδίκησης ενός δίκαιου αιτήματος καθώς και ότι οι οικονομικές συνθήκες είναι πλέον ώριμες για την ικανοποίησή του. Συζητήσαμε την ανάγκη συντονισμού των δράσεων και της στρατηγικής για το επόμενο διάστημα.

ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ Π.ΟΜ.ΕΝ.Σ.

Αθήνα, 04-10-2024

Αρ. Πρωτ.: 389

Μετά από αίτημα που μας υπέβαλε η ΑΔΕΔΥ πραγματοποιήθηκε σήμερα στα γραφεία της Ένωσης συνάντηση του Προεδρείου με την εκτελεστική επιτροπή με αποκλειστικό θέμα την πρόωξη του αιτήματος επαναφοράς των Δώρων στον δημόσιο τομέα.

Υπήρξε ταύτιση απόψεων για την ανάγκη διεκδίκησης ενός δίκαιου αιτήματος καθώς και ότι οι οικονομικές συνθήκες είναι πλέον ώριμες για την ικανοποίησή του. Συζητήσαμε την ανάγκη συντονισμού των δράσεων και της στρατηγικής για το επόμενο διάστημα.

ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ - ΜΝΗΜΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αθήνα, 15-11-2024

Αρ. Πρωτ.: 451

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ - ΜΝΗΜΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων τιμά με συγκίνηση την ημέρα μνήμης της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Η επέτειος της 17ης Νοεμβρίου 1973 γίνεται για άλλη μια φορά αφορμή για να αναλογισθούμε ότι η σύγχρονη Δημοκρατία μας έχει τις ρίζες της σε αυτή την κορυφαία ιστορική στιγμή συλλογικής αντίστασης του λαού μας, που «έπειτα είπαν πώς την έγραψαν παιδιά». Δεν υπάρχει κοινωνική διεκδίκηση, δικαιοκρατική κατάκτηση ή θεσμική εγγύηση, που να μην οφείλει την ύπαρξή της σε εκείνους τους νέους που αφήφσαν τα δεδομένα της εποχής τους για να υπηρετήσουν τα ιδανικά της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Οι δικαστές και εισαγγελείς έχουμε ιδιαίτερο καθήκον προάσπισης των ιδανικών αυτών. Η προσωπική και λειτουργική μας ανεξαρτησία, το δικαίωμά μας να συλλογιόμαστε ελεύθερα και να αποφασίζουμε με αποκλειστικό γνώμονα το Σύνταγμα και τη συνείδησή μας, υπηρετώντας την ανάγκη του λαού μας για Δικαιοσύνη και προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ακούμπησαν πάνω στη δύναμη και την αυταπάρνηση εκείνων των ανήσυχων νέων. Κι αν η δική τους εποχή απαιτούσε θυσίες, η δική μας απαιτεί συλλογική επαγρύπνηση και μνήμη, ώστε να μη ξεχάσουμε από τι υλικά είναι φτιαγμένη η Δημοκρατία μας και να μην αφήσουμε τις κατακτήσεις που έφερε ο αγώνας τους να χαθούν στη θάλασσα του «αυτονόητου» και της κάθε είδους ισοπεδωτικής αποδόμησης. Σκύβουμε το κεφάλι με σεβασμό στους ήρωες του Πολυτεχνείου και αναλαμβάνουμε με χαρά την ευθύνη να κρατήσουμε, κατά το μέρος που μας αναλογεί, τη Δημοκρατία ενεργή και τη Δικαιοσύνη ανθρώπινη και ανεξάρτητη.

ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 1

